॥४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ ॥१५॥ ॥१६॥ ॥१७॥ ॥१८॥ ॥१९॥ ॥२०॥ ॥२१॥

ममचैवाल्पभाग्यायाःसान्निध्यात्तववानर॥शोकस्यास्याप्रमेयस्यमुहूर्तंस्यादपिक्षयः॥ ४॥ गतेहिहरिशार्दूलपुनःसंप्राप्तयेत्वयि॥
प्राणेष्वपिनविश्वासोममवानरपुंगव॥ ५॥ अदर्शनंचतेवीरभूयोमांदारयिष्यति॥ दुःखाद्दुःखतरंप्राप्तांदुर्मनःशोककर्शितां॥६॥
अयंचवीरसंदेहस्तिष्ठतीवममाग्रतः॥ सुमहत्सुसहायेषुहर्यृक्षेषुमहाबलः॥७॥कथंनुखलुदुष्पारंसंतरिष्यंतिसागरं॥ तानिहर्यृक्षसै
न्यानितौवानरवरात्मजौ॥८॥ त्रयाणामेवभूतानांसागरस्यातिलंघने॥शक्तिःस्याद्वैनतेयस्यतववामारुतस्यवा॥ ९ तदत्रकार्यनि
र्वेधेसमुत्पन्नेदुरासदे॥ किंपश्यसिसमाधानंत्वंहिकार्यविशारदः॥१०॥काममस्यत्वमेवैकःकार्यस्यपरिसाधने॥ पर्याप्तःपरवीरघ्न
यशस्यस्तेबलोदयः॥ ११॥ बलैस्तुसंकुलांकृत्वालंकांपरबलार्दनः॥ मांनयेद्यदिकाकुत्स्थस्तत्तस्यसदृशंभवेत्॥ १२॥ तद्यथातस्य
विक्रांतमनुरूपंमहात्मनः॥ भवत्याहवशूरस्यतथात्वमुपपादय॥ १३॥ तदर्थोपहितंवाक्यंप्रश्रितंहेतुसंहितं॥ निशम्यहानुमान्वीरो
वाक्यमुत्तरमब्रवीत्॥ १४॥ देविहर्यृक्षसैन्यानामीश्वरःप्लवतांवरः॥सुग्रीवःसत्वसंपन्नस्तवार्थेकृतनिश्चयः॥ १५॥ सवानरसहस्रा
णांकोटीभिरभिसंवृतः॥ क्षिप्रमेष्यतिवैदेहिसुग्रीवःप्लवगाधिपः॥१६॥ तौचवीरौनरवरौसहितौरामलक्ष्मणौ॥ आगम्यनगरींलंकां
सायकैर्विधमिष्यतः॥ १७॥ सगणंराक्षसंहत्वानचिराद्रघुनंदनः॥ त्वामादायवरारोहेस्वांपुरींप्रतियास्यति॥ १८॥ समाश्वसिहिभ
द्रंतेभवत्वंकालकांक्षिणी॥ क्षिप्रंद्रक्ष्यसिरामेणनिहतंरावणंरणे॥ १९॥ निहतेराक्षसेंद्रेचसपुत्रामात्यबांधवे॥ त्वंसमेष्यसिरामेण
शशांकेनेवरोहिणी॥ २०॥ क्षिप्रमेष्यतिकाकुत्स्थोहर्यृक्षप्रवरैर्युतः॥ यस्तेयुधिविनिर्जित्यशोकंव्यपनयिष्यति॥ २१॥